

det handler om penge. Er fru Line Barfod ikke enig?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først til fru Anne Baastrup: Jeg er enig i, at de ordninger, de har gennemført i flere af de andre nordiske lande, har betydet, at der er langt flere mænd, der har mulighed for at være sammen med deres børn og holde barselorlov, og at det i høj grad for mange familier, som er presset økonomisk, er et spørgsmål om penge.

Hvis man har en månedsløn på 40.000 kr. og har lidt penge i banken og et hus, der er betalt nogenlunde ned, kan det være nemt at sige: Jamen det er ikke pengene, der skal være afgørende. Men hvis man kun tjener 15.000 kr. om måneden, er pengene altså temmelig afgørende for familien, for så skal der være penge til at betale huslejen. Derfor er økonomien afgørende.

Så til hr. Bent Bøgsted: Jeg mener ikke, at barselorloven er uddebatteret. Vi vil fortsætte med at kæmpe for at få en reel fleksibel barselorlov, som bedst sikrer barnet, at der er ordentlig tid sammen med forældrene derhjemme.

Vi mener ikke, at mændene skal være tvunget til at gå derhjemme et halvt år, men vi mener, at de skal have mulighed for det, hvis de ønsker det. Derfor er det også vigtigt med den fulde løn. Og vi vil ikke have, at en enlig mor så ikke skal kunne holde et års barsel. Selvfølgelig skal hun kunne det.

Så lige ganske kort til fru Gudrun Laub: Vi mener fortsat, at kvindekamp er klassekamp. Vi mener ikke, at der kan være en reel ligestilling af nogen mennesker, så længe vi har den undertrykkelse, som vi har i samfundet i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så må det blive hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ligestillingspolitiske ordfører, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede i dag, skal jeg prøve at give Kristeligt Folkepartis kommentarer til regeringens ligestillingspolitiske redegørelse.

Allerførst vil jeg sige, at redegørelsen bestemt giver et bedre indtryk af regeringens ligestillingspolitik end det indtryk, der ellers kunne være blevet efterladt i kølvandet på finanslovsforhandlingerne og specielt den del af finanslovsforhandlingerne, der gik ud på at sanere og nedlægge råd, nævn og puljer.

Jeg tænker selvfølgelig her på regeringens forslag vedrørende Videnscenter for Ligestilling. Jeg vil gerne sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side stadig væk står totalt uforstående over for det angreb, som regeringen har rettet mod centeret samt ønsket om at nedlægge det.

Vi mener, at centeret har udført et utrolig nytigt stykke arbejde i form af vidensopsamling og undersøgelser, som vi har brug for i forhold til de specifikke ligestillingsområder, som også redegørelsen omtaler, men også set i det bredere perspektiv, som Videnscenteret faktisk også har magtet i det arbejde, det har gjort.

Vi har selvfølgelig også tillid til, at ministeriet kan udføre et nyttigt arbejde, men vi tror ikke, at det kan blive med en sådan pondus, som et selvstændigt videnscenter kan give det, og med den mulighed, det også giver for at skabe debat i offentligheden. Derfor beklager vi fortsat stærkt den beslutning, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har truffet på det område.

Ligestillingspolitikken må have som opgave at give lige muligheder for både mænd og kvinder, i virkeligheden først og fremmest baseret på ønsket om lige værdighed. Vi glæder os i Kristeligt Folkeparti over, at ligestillingsdebatten efterhånden har bevæget sig fra at være en kamp mellem kønnene til en kamp for lige værd og lige muligheder for begge køn i vort samfund.

I den forbindelse kan man måske nok sige, at på trods af at ligestillingsdebatten har bevæget sig i den retning, så bærer regeringens redegørelse fortsat præg af, at ligestillingspolitik først og fremmest bliver gjort synonym med kvindepolitik. Det beklager jeg sådan set. For jeg tror, at hvis ligestillingsdebatten for alvor skal komme videre i vort samfund, er man nødt til i højere grad at se ligestilling ud fra et bredere perspektiv end blot det kvindepolitiske. I den forstand kan man sige, at redegørelsen efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er noget konservativ – og for konservativ.

I forhold til de konkrete indsatsområder, som redegørelsen tager fat på, er vi til gengæld glade for de temaer, der tages op. Det gælder ikke mindst de to indsatsområder: vold mod kvinder og handel med kvinder. Det siger jeg, fordi det er to områder, som vi fra Kristeligt Folkepartis side har beskæftiget os meget med i de senere år, og som vi synes er utrolig vigtige at tage fat på.

Kl. 12.15

Når det gælder vold mod kvinder, er det selvfølgelig ofrene for volden, som er væsentlige, som det også bliver fremhævet i redegørelsen,